

Філософське вчення Шестова містило в собі вже майже всі основні ідеї екзистенціалізму і справило значний вплив на подальший розвиток цього напрямку сучасної західної філософії.

У центрі уваги Шестова стоїть людина і її життя; головним завданням філософії мислитель вважав виявлення основ цього життя. Через усю творчість Шестова червоною ниткою проходить протиставлення «живого життя» в його оголеній правді і деяких «абстрактних початків» - абстрактної системи світопорядку і моралі, тобто якихось принципів, нав'язуваних людині розумом і наукою.

Видатний киянин помер 1938 року в паризькій клініці Буало на 73-му році життя.

Цитати філософа:

«Великие лишения и великие иллюзии до такой степени меняют природу человека, что казавшееся невозможным становится возможным и недостижимое — достижимым»

«Пока мы «знаем», пока мы «понимаем» — мы с Ним и тем крепче с Ним, чем «яснее и отчетливее», чем аполитичнее наши суждения. Это должны постичь люди — если им суждено на земле пробудиться»

«Мудрецы не больше знают, чем глупцы, - у них только больше храбрости и самоуверенности».

«Когда вы потеряете путь, когда путь потеряет вас — тогда... Но ведь я начал говорить о лабиринте, а что можно сказать о лабиринте, кроме того, что он лабиринт?»

«Объясненный поэт — все равно что увядший цветок: нет красок, нет аромата — место ему в сорной куче».

«Основная черта художественного творчества — совершенный произвол: во всем, - и в значительном, и в мелочах».

Векленко І. студент 1-го курсу ННІ №3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри
філософії права та юридичної логіки,
кандидат філософських наук, **Петрова Г.М.**

МОЛОДІЖНА СУБКУЛЬТУРА ЯК ПРОБЛЕМА ЕТИКО- ФІЛОСОФСЬКОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Субкультури – невід’ємна частина людства, й особливо саме молодій частини суспільства, тому що людині треба себе само реалізовувати в усіх аспектах соціального та особистого життя, а для молоді ще й треба бути не таким як всі, щоб показати свою уявну незвичайність та особливість. Тому кожен намагається вибрати для себе ту надзвичайно цікаву, або потрібну групу, суспільство яке має такі ж самі, або схожі за сенсом, ідеї, цілі, спосіб життя та наміри дій. Як видно з вище сказаного то субкультури бувають

різних видів та соціального, асоціального та анти соціального напрямків ідеології та спрямованості цілей та напрямків діяльності.

В історії людства завжди були прояви альтернативних культур і об'єднань „інакомислячих”, які в своєму загалі ці культури й культивували. У субкультур, як мабуть і у всього суцього є добрі й погані сторони. До добрих мабуть можна віднести те, що коли є різні „під культури”, то вони розвивають суспільство різноманітно, не шаблонно, у кожного індивіда є вибір бути з людьми які поділяють його ідеї, спілкуватися за спільними інтересами, робити спільну справу. Це хоч і здається відокремленням від загального суспільства, але вони все одно об'єднують. До поганих сторін відноситься те, що най частіше за все ці субкультури, які з'являються в „неформальних” середовищах, носять негативний характер цілей і намірів.

Найяскравішими представниками субкультур і неформальних об'єднань є представники молоді, підлітки віку старшокласників, та студентське юнацтво. У цих двох типів в різних ступенях є жагуча потреба бути поміченими усіма навколо, у підлітків йде період становлення зовнішніх орієнтирів дорослого життя й бачення себе в ньому, у юнацтва вже складені поверхневі зовнішні враження про дорослий світ, але вони ще не знайшли себе в ньому, й таким чином кожен з них будучи часткою якоїсь не звичайної, „неформальної” групи відчуває себе незвичайним, відчуває свою певну значимість для оточуючих його в цій групі однодумців, чого так потребує їхнє внутрішнє ество.

Характерні риси молоді – прагнення до всього нового, незвичайного, інтерес до техніки, бажання бути «на рівні» з дорослими, прагнення до активної діяльності. Саме в підлітковому віці відбувається ламання багато чого з того, що було звичним, що вже склалося у підлітка. Це стосується майже всіх сторін його життя й діяльності. Особливо помітні зміни перетерплює характер навчальної діяльності, у підлітковому віці починається систематичне засвоєння основ наук. Це вимагає зміни звичних форм роботи й перебудови мислення, нової організації уваги, прийомів запам'ятовування. Змінюється й відношення до навколишнього: підліток уже не дитина й вимагає іншого до себе ставлення.

Субкультури можуть значною мірою впливати на багато аспектів суспільного життя, наприклад, радикально налаштовані неформальні об'єднання з політичними які не згодні з ідеями своїх опонентів можуть зробити масові заворушення, мітинги, блокування інфраструктур. Або, група охорони пам'яток культури та архітектури зберегла давній музей, або замок, експонатами того часу, всі ці групи мають свій вплив на загал, а з іншої сторони самі ж його і складають.

Вивчення типів і видів субкультур та поведінки в суспільстві, яка відхиляється від норми, в соціологічному вимірі, просто необхідна, для того, щоб бачити розвиток та відхилення суспільства в культурній, мистецькій, політичній, соціальній та інших сферах, для зібрання інформації та прогнозування, передбачення загальносуспільних настроїв громадськості.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Дослідження пов'язані з проблемами молоді були й будуть актуальними, і в сьогоденні надзвичайно необхідні. Дослідження в цій області, етики, філософії, соціології й психології необхідні для вирішення тієї кризи, що переживає сьогодні Україна. Очевидним, наприклад, є зв'язок таких аспектів проблем молоді, як молодіжна субкультура й молодіжна агресивність. Тільки ретельні й систематичні дослідження в області розвитку соціальної роботи з молоддю можуть допомогти зрозуміти причини конфлікту поколінь, що відбувається в нашому суспільстві. Необхідно зрозуміти суть молодіжних шукань, відмовитись від безумовного осуду того, що несе із собою молодіжна культура, диференційовано підходити до явищ життя сучасної молоді.

Рухадзе І. студент 1-го курсу ННІ №3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри
філософії права та юридичної логіки,
кандидат філософських наук, **Петрова Г.М.**

СМЕРТНА КАРА ЯК ЕТИКО-ПРАВОВА ПРОБЛЕМА

На мою думку, обране мною до розгляду проблема є актуальною і важливою для нашого суспільства тому, що багато в наш час людей, яким смертна кара була б потрібна. Станом на 2018 рік я можу сказати, що в Україні дуже високий рівень злочинності. Багато злочинців, гвалтівників, серійних вбивць. Якщо розглядати психологію цих людей суто із боку психіатрії, то можна з легкістю сказати, що це хворі особи, яким ,нажаль, не допомогти ніяк. Навіть посадивши за ґрати злочинця, не має ніякої гарантії, що після визволення він не почне знову красти .

Моя тема може зацікавити будь-яку аудиторію тим, що кожен може замислитись над питанням «Чи потрібна смертна кара у 21 столітті?». Конкретно сказати, хто перший сформулював цю тему, я не можу. Стаття 3 Загальної декларації прав людини, яка була прийнята на 3 сесії Генеральної Асамблеї ООН 10 грудня 1948 року вказує на те, що «кожна людина має право на свободу і на особисту недоторканість».

Я вважаю, що дана проблема розроблялася з позиції таких наук, як: психологія, етика, філософія; без цих предметів не можливо увити цієї теми. Смертна кара - позбавлення людини життя, що передбачено законодавством держави і є здійснюваною згідно вироку суду. Досить важко усвідомити багатьом людям глобальність цієї проблеми.

Дане питання не є новим для українського суспільства. Відомо про смертну кару ще за часів СРСР. На даний час смертну кару не відмінили лише за кордон ом,але не всюди, тільки в окремих країнах. Як я же казала, смертна кара була властива різним країнам, тому вона носить «інтернаціональний» характер і властива будь-якому суспільству.